

मृगदारकवदाभासमानेन भगवदाराधनलक्षणात्कर्मणश्च विभ्रंशितः प्रारब्धकर्मत्वे हेतुः कथमितरथेति साक्षात्स्वपुत्रवत्कथमासंगः स्यात् पूर्वपरि
त्यक्तादुस्य जाऔरसायेन अंतरायेण विहतं योगारंभणं यस्य आत्मानमविगणयतः आत्मचिंतामकुर्वतः तावदेव तीव्रवेगः कालो मृत्युसमयश्चापद्य
त ॥ २३ ॥ लोकं देहं मृगेण सहितं विसृज्य प्राकृत इव मृगशरीरमवाप कथं भूतः कलेवरं मृतमनुनमृतान विनष्टा पूर्वजन्मानुस्मृतिर्यस्य ॥ २४ ॥
आह स्वचित्ते ॥ २५ ॥ अहो कष्टं धीराणां मार्गाद्भ्रष्टोऽहम् भ्रंशमेवाह यद्यतः विमुक्ताः समस्ताः संग्रायेण विविक्तं पुण्यारण्यं शरणं यस्य आत्म

एवमघटमानमनोरथाकुलहृदयो मृगदारकाभासेन स्वारब्धकर्मणा योगारंभणतो विभ्रंशितः स योगताप
सो भगवदाराधनलक्षणाच्च कथमितरथा जात्यंतरा एण कुणक आसंगः साक्षान्निःश्रेयसप्रतिपक्षतया प्राक्प
रित्यक्तदुस्य जहृदयाभिजातस्य तस्यैव मंतराय विहतयोगारंभणस्य राजर्षेर्भरतस्य तावन्मृगार्भकपोषणपा
लनप्रीणनलालनानुषंगेणा विगणयत आत्मानमहिरिवाखुबिलंदुरतिक्रमः कालः करालरभस आपद्यत ॥
॥ २३ ॥ तदानीमपि पार्श्ववर्तिनमात्मजमिवानुशोचंतमभिवीक्ष्यमाणो मृग एवाभिनिवेशितमनाविस्तृज्य
लोकमिमं सह मृगेण कलेवरं मृतमनुनमृतजन्मानुस्मृतिरितरवन्मृगशरीरमवाप ॥ २४ ॥ तत्रापि हवा आत्म
नो मृगत्वकारणं भगवदाराधनसमीहानुभावेनानुस्मृत्य भृशमनुतप्यमान आह ॥ २५ ॥ अहो कष्टं भ्रष्टोऽहमा
त्मवतामनुपथात् यद्विमुक्तसमस्तसंगस्य विविक्तपुण्यारण्यशरणस्यात्मवत आत्मनिसर्वेषामात्मनां भगव
तिवासुदेवे तदनुश्रवणमननसंकीर्तनाराधनानुस्मरणाभियोगेनाशून्यसकलया मेन समावेशितं समाहितं
कार्त्स्न्येन मनस्तत्तु पुनर्ममाबुधस्यारान्मृगसुतमनुपरिसुखाव ॥ २६ ॥ इत्येवं निगूढनिर्वेदो विस्तृज्य मृगीमा
तरं पुनर्भगवत्क्षेत्रमुपशमशीलमुनिगणदयितं शालग्रामं पुलस्त्य पुलहाश्रमं कालं जरात्पत्याजगाम ॥ २७ ॥

वतो धीरस्य मम मनः सर्वेषां भूतानामात्मनिवासुदेवे समावेशितं च निश्चलं सत् अरातूदूरादेव सुखावगलितं निःसृतम् केन समावेशितम् तस्यानुश्रव
णादिष्वभियोगेन अभिमिवेशेन अशून्याः सकलायामायस्मिन्नेन कालेन ॥ २६ ॥ निगूढोऽनाविष्कृतो निर्वेदो येन शालवक्षोपलक्षितमृगा
मम् कालं जरात् यत्र हरिणोजातः तस्मात्पर्वतात् ॥ २७ ॥